

Vonnisnummer / Griffienummer /
Repertoriumnummer / Europees
Datum van uitspraak 7 oktober 2025
Naam van de beklaagden 1. 2.
Systeemnummer parket 20CO56793 Rolnummer Notitienummer parket DE66.L4.11738/2020

rechtbank van eerste aanleg
Oost-Vlaanderen, afdeling
Gent
Kamer G30DI

Vonnis

Aangeboden op
Niet te registreren

In de zaak van het openbaar ministerie tegen:

BEKLAAGDEN:

1. _____, RRN
geboren
van Belgische nationaliteit
ingeschreven te

eerste beklaagde, bijgestaan door meester _____, advocaat te _____,
2. _____, RRN
geboren
van Belgische nationaliteit
ingeschreven te

tweede beklaagde, bijgestaan door meester _____, advocaat te _____,

TENLASTELEGGINGEN

Als dader of mededader in de zin van artikel 66 van het strafwetboek;

A afbreken, herbouwen, verbouwen en uitbreiden van constructie zonder of in strijd met een geldige vergunning

buiten de gevallen bedoeld in de artikelen 4.2.2. tot en met 4.2.4. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, het afbreken, herbouwen, verbouwen en uitbreiden van een constructie, met uitzondering van onderhoudswerken, hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, verkavelingsvergunning, omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen of omgevingsvergunning voor het verkavelen van gronden, hetzij in strijd met de betreffende vergunning te hebben uitgevoerd, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de betreffende vergunning, hetzij in geval van schorsing van de betreffende vergunning, verder te hebben uitgevoerd, **namelijk**

op het perceel gelegen te _____, kadastraal gekend als _____,
_____ , eigendom iedere voor de helft van _____,
_____ , geboren _____ en _____ , geboren _____,
_____ , beiden wonende te _____ ,
verleden bij aankoopakte d.d. 27.09.2013 door notaris _____ te _____ ;

de bestaande achterbouw, gelegen in landschappelijk waardevol agrarisch gebied, te hebben afgebroken

(art. 4.1.1., 3°, 6°, 9° en 12°, 4.2.1., 1°, c), 4.2.2., 4.2.3., 4.2.4., 6.2.1. lid 1, 1°, en 6.3.1. § 1 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening ; art. 5, 1°, a), en 6 lid 1 Decreet 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning)

te _____ in de periode van 21 juni 2019 tot en met 27 mei 2020 (St. 31 en St. 2)
door

B optrekken of plaatsen van constructie zonder of in strijd met een geldige vergunning

buiten de gevallen bedoeld in de artikelen 4.2.2. tot en met 4.2.4. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, het optrekken of plaatsen van een constructie, met uitzondering van onderhoudswerken, hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, verkavelingsvergunning, omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen of omgevingsvergunning voor het verkavelen van gronden, hetzij in strijd met de betreffende vergunning te hebben uitgevoerd, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de betreffende vergunning, hetzij in geval van schorsing van de betreffende vergunning, verder te hebben uitgevoerd, **namelijk**

op het perceel gelegen te _____, kadastraal gekend als _____,
_____ , eigendom iedere voor de helft van _____
geboren _____ geboren te _____
beiden wonende te _____
verleden bij aankoopakte d.d. 27.09.2013 door notaris _____ te _____

een nieuwe achterbouw, gelegen in landschappelijk waardevol agrarisch gebied, te hebben opgericht met een diepte van ca. 5m, een breedte van ca. 5m en een hoogte van ca. 2m

(art. 4.1.1., 3° en 9°, 4.2.1., 1°, a), 4.2.2., 4.2.3., 4.2.4., 6.2.1. lid 1, 1°, en 6.3.1. § 1 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening ; art. 5, 1°, a), en 6 lid 1 Decreet 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning)

te _____ in de periode van 21 juni 2019 tot en met 27 mei 2020 (St. 31 en St. 2)
door

PROCEDURE

De dagvaarding werd op 20 augustus 2024 overgeschreven op het kantoor Rechtszekerheid te _____
Zij vermeldt de kadastrale omschrijving van het onroerend goed dat het voorwerp is van de tenlasteleggingen en identificeert de eigenaar ervan zoals voorgeschreven door de wetgeving inzake hypotheken.

De behandeling en de debatten van de zaak hadden plaats in openbare terechtzitting.

De rechtspleging verliep in de Nederlandse taal.

De rechtbank nam kennis van de stukken van de rechtspleging en hoorde alle aanwezige partijen.

Het openbaar ministerie heeft haar vordering geformuleerd ter zitting.

BEOORDELING OP STRAFGEBIED

A. DE FEITEN

1.

De eerste en de tweede beklaagde zijn de eigenaars van een woning gelegen aan de . Het perceel is gelegen in landschappelijk waardevol agrarisch gebied (open ruimtegebied bedoeld in artikel 6.3.3 §3, eerste lid, 2° VCRO). De woning bevindt zich aan de rand van in een kleine gebouwencluster (stuk 2 beklaagden). Uit de bijgevoegde landschapsfoto blijkt dat links en rechts van de woning van de beklaagden zich landbouwbedrijven met een woning bevinden. Deze gebouwen zijn uiteenlopend van typologie en functie en staan verschillend ingeplant zowel wat betreft de voorbouwlijn, de bouwdiepte als de afstand tot de zijdelingse perceelsgrenzen.

2.

Op 27 mei 2020 stelde , beëdigd verbalisant ruimtelijke ordening, het volgende vast:

- het achterste gedeelte van de bestaande achterbouw werd afgebroken en vervangen door een nieuwe achterbouw met dezelfde afmetingen; de achterbouw heeft een diepte en breedte van 5 meter en een hoogte van ongeveer 2 meter; de constructie bevindt zich tegen de rechterperceelgrens; deze werken zijn vergunningsplichtig;
- op een luchtfoto van 2019 is op dezelfde plaats een constructie te zien dewelke thans werd afgebroken en vervangen door de geviseerde achterbouw; diezelfde constructie was reeds te zien op een luchtfoto van 2002 en was toen reeds onvergund;
- op 18 april 1980 (80/242) werd aan de toenmalige eigenaar een bouwvergunning verleend voor het uitbreiden van een woning met drie bijzondere voorwaarden waaronder (1) de bouwlijn zoals aangegeven door de Stadsingenieur te volgen en (2) de woning te verbouwen zoals aangeduid op bijgevoegd plan; op dit bijhorend bouwplan was de thans geviseerde achterbouw niet getekend (stuk 13-14 straf-dossier).

Gelet op deze vaststellingen werd een proces-verbaal opgesteld. Er werd geen stakingsbevel opgelegd. Er werden tevens foto's van de vaststellingen aan het proces-verbaal gevoegd. De beklaagden hebben na deze vaststellingen, tot op heden, de werken niet verder gezet.

3.

De tweede beklaagde verklaarde in het bijzijn van de eerste beklaagde op 10 september 2020 dat zij samen de woning in 2013 hebben gekocht. De bestaande achterbouw was toen in een slechte staat. In de zomer van 2019 hebben ze de achterbouw afgebroken met de bedoeling daar een nieuwe achterbouw te bouwen. De zijmuur op de perceelsgrens bleef staan. Omdat ze dachten dat de oude achterbouw vergund was, hebben ze zich voorafgaandelijk niet bevraagd over de eventuele vergunningsplicht. Ze zouden thans een regularisatieaanvraag indienen. De eerste beklaagde verklaarde op 11 maart 2021 dat er nog geen regularisatieaanvraag werd ingediend maar dat ze overwogen dit alsnog te doen. Hij had verder niets te verklaren.

Op 16 augustus 2021 ontving het parket een schrijven van dat er geen regularisatieaanvraag werd ingediend. Op dit schrijven werd met de hand nog genoteerd dat de huidige situatie niet vergunbaar is.

4.

De herstellvordering van de burgemeester van werd bij het parket ingeleid op 7 februari 2023. In de herstellvordering wordt de afbraak van de achterbouw inclusief de fundering gevorderd. De vrijgekomen ruimte moet met grond aangelegd en beplant worden. Er wordt een hersteltermijn van zes maanden gevorderd en de machtiging van de burgemeester tot het uitvoeren van de bevolen herstelmaatregel in de plaats van de veroordeelden op grond van artikel 6.3.4 §1 VCRO. Er wordt een dwangsom van 100 EUR gevorderd. De Hoge Raad voor de Handhavingsuitvoering verleende op 17 januari 2023 een positief advies.

De beklaagden hebben bij monde van hun raadsman een gemotiveerde nota aan de Hoge Raad voor de Handhavingsuitvoering overgemaakt waarin geargumenteed werd dat de geviseerde achterbouw opgericht werd in 1974 en dus voor de eerste inwerkingtreding van het ter plaatse gewestplan. De achterbouw betreft op grond daarvan - volgens hen - een vergund geachte constructie waaraan zij zonevrije basisrechten kunnen ontlenen.

De Hoge Raad voor de Handhavingsuitvoering treedt in haar advies de beklaagden niet bij en stelt onder meer: *“Zoals hiervoor is behandeld, komt de geviseerde achterbouw niet voor op het grondplan van de voornoemde vergunning van 18 april 1980 en betreft het, voor zoveel als reconstrueerbaar, een onvergunde constructie. Op een luchtfoto van Geopunt verkregen door eigen onderzoek van de Raad, met als opnamedatum 22 mei 1988 volgens Geopunt en dus van een latere datum dan de eerste inwerkingtreding van het gewestplan, is de achterbouw op het kwestieuze perceel niet zichtbaar. De geviseerde achterbouw voor het eerst zichtbaar op een door eigen onderzoek van de Raad via Geopunt verkregen luchtfoto ‘winter’ 2000-2003, met als opnamepunt volgens Geopunt 27 maart 2002. Uit wat hiervoor is gesteld, volgt dat er geen elementen zijn die aannemelijk maken dat de geviseerde achterbouw aantoonbaar dateert van voor de eerste inwerkingtreding van het gewestplan, wat meebrengt dat de geviseerde achterbouw niet aantoonbaar een vergund geachte constructie betreft waaraan de vermoedelijke overtreders zonevrije basisrechten kunnen ontlenen”*.

Verder wijst de Hoge Raad voor Handhavingsuitvoering in haar advies er nog op dat: *“Ten dezen merkt de Raad nog op dat aan de hand van de luchtfoto’s van het eigen onderzoek van de Raad blijkt dat op het onmiddellijk ten zuiden aanpalende perceel tot 2017 belendende verbouwing voorkwam, waarvan de configuratie aan de achtergevel kennelijk (een) uitstulping(en) kende. Evenwel blijkt die belendende bebouwing op de meest recente luchtfoto van 2021 van het eigen onderzoek niet meer voor te komen. Hieruit volgt dat als al binnen de onmiddellijke omgeving, met na op het onmiddellijk ten zuiden aanpalende perceel, bebouwing voorkwam met (zoals de luchtfoto’s tot 2017 aangeven) een vergelijkbare achterbouw, die bebouwing thans niet meer voorkomt. Die niet langer bestaande bebouwing kan derhalve geen referentiepunt meer vormen waaruit volgt dat de inplanting van de geviseerde achterbouw eveneens voorkomt binnen de directe omgeving. Bovendien gaan de vermoedelijke overtreders er in hun begoot aan voorbij dat, zoals hiervoor meer uitvoerig is behandeld, de geviseerde achterbouw niet aantoonbaar een vergund geachte constructie betreft waaraan zij dus evenmin aantoonbaar welk danig zonevreemd basisrecht kunnen ontlenen. Zij gaan er verder aan voorbij dat de bestending van de inplanting op 27 meter diep de thans nog door ruimtelijk wenselijk geachte inplanting van maximaal 18 meter, met negen meter overschrijdt”.*

5.

De eerste en de tweede beklaagde werden door het parket voor deze rechtbank en kamer gedagvaard om te verschijnen op de zitting van 1 oktober 2024.

Op verzoek van de beklaagden werd de zaak voor behandeling uitgesteld gelet een lopende regularisatieaanvraag.

Op 6 januari 2025 werd een weigeringsbeslissing geveld door het college van burgemeester en schepenen van (stuk 3 beklaagden). De beklaagden hebben hiertegen beroep aangetekend bij de Deputatie die tevens een weigeringsbeslissing velde op 3 juli 2025 (stuk 6 beklaagden).

De zaak werd behandeld op de zitting van 2 september 2025 alwaar de beklaagden werden gehoord. De zaak werd vervolgens in beraad genomen.

B. BESPREKING VAN DE TENLASTELEGGINGEN

1.

De eerste en de tweede beklaagde dienen zich voor de rechtbank te verantwoorden wegens de afbraak van de bestaande achterbouw en de oprichting van een nieuwe achterbouw, gelegen in landschappelijk waardevol agrarisch gebied, zonder omgevingsvergunning. De ten laste gelegde periode betreft telkenmale de periode van 21 juni 2019 tot en met 27 mei 2020.

De eerste en de tweede beklaagde voerden geen betwisting omtrent deze hen ten laste gelegde feiten noch in hun conclusies noch op de handelende terechtzitting van 2 september 2025.

Gelet op de gegevens van het strafdossier, de niet betwisting door de beklaagden en gelet op de objectieve vaststellingen van de bevoegde ruimtelijke verbalisant wiens vaststellingen bekleed zijn met een bijzondere bewijswaarde; de foto's betreffende deze vaststellingen en de eigen verklaringen van de eerste en de tweede beklaagde waarbij geen betwisting werd gevoerd, zijn de feiten onder de tenlasteleggingen A en B zoals telkenmale gekwalificeerd in de dagvaarding met de daarin voorziene incriminatieperiode, bewezen in hoofde van de eerste en de tweede beklaagde.

C. STRAFTOEMETING

1.

De rechtbank legt voor de eerste en de tweede beklaagde overeenkomstig artikel 65, eerste lid Strafwetboek één straf op voor de bewezen verklaarde feiten van de tenlasteleggingen A en B samen.

Bij de straftoemeting houdt de rechtbank rekening met de aard en de objectieve ernst van de bewezen verklaarde feiten, de begeleidende omstandigheden, de eventueel van toepassing zijnde strafverzwarende factoren en het strafverleden van beklaagden. De beide beklaagden beschikken over een blanco strafverleden.

De straf heeft niet alleen een vergeldende functie, ze moet ook preventief werken: ze moet de eerste en de tweede beklaagde ertoe aanzetten in de toekomst geen misdrijven meer te plegen en meer aandacht te besteden aan stedenbouwkundige verplichtingen.

2.

De eerste en de tweede beklaagde hebben zonder zich voorafgaandelijk te bevragen de toenmalige achterbouw aan hun woning afgebroken en heropgebouwd zonder voorafgaandelijke omgevingsvergunning.

Zij hebben daarbij hun eigen belang gesteld boven het belang dat de gemeenschap heeft bij een goede ruimtelijke ordening. Zij wensten immers hun woning op illegale wijze uit te breiden. De op te leggen straf moet duidelijk maken dat de naleving van de regels ter bescherming van de ruimtelijke ordening ernstig genomen moeten worden en dat de beklaagden zich niet ongestraft boven de wet kunnen stellen. De straf moet ook van aard zijn de beklaagden ervan te weerhouden opnieuw dergelijke feiten te plegen. Bovendien moet ook rekening worden gehouden met de maatschappelijke kost die door de beklaagden veroorzaakt wordt in de vorm van de noodzakelijke inzet van mensen en middelen voor de handhaving. De inzet van inspectiediensten, politie en justitie betekenen voor de gemeenschap een grote kost.

3.

Zowel de eerste als de tweede beklaagde verzoeken de rechtbank hen de gunst van de opschorting van de uitspraak te verlenen. Het openbaar ministerie verleende een negatief advies.

Gelet op het blanco strafverleden van elke beklaagde, het gegeven dat de beklaagden de verbouwwerken op een spontane wijze niet verder hebben gezet (en geen stakingsbevel diende te worden opgelegd), het inmiddels verstreken tijdsverloop sedert de vaststellingen meer bepaald thans meer dan vijf jaar (zonder dat de redelijke termijn in het gedrang is gekomen) en tenslotte gelet op het hierna bevolen herstel waarmee de beklaagden zich nog geconfronteerd zullen zien, oordeelt de rechtbank dat kan worden ingegaan op de vraag van de beklaagden om hen deze gunst te verlenen.

De confrontatie met politie en justitie en hun plicht om het hierna bevolen herstel uit te voeren, zal de beklaagden afdoende op het ontoelaatbare van hun handelen wijzen en van aard zijn om recidive te vermijden. Gelet op de ernst van de vastgestelde inbreuk en de beklaagden ertoe aan te zetten zich in de toekomst te blijven schikken naar de geldende wetgeving en reglementering, zal de rechtbank de maximale proeftermijn van 5 jaar opleggen.

D. HERSTEL

1.

De rechtbank stelt vast dat het herstel op vandaag nog steeds niet is uitgevoerd. De herstellvordering is derhalve nog steeds actueel.

De burgemeester van _____ vordert het herstel in de oorspronkelijke toestand meer bepaald door het afbreken van de achterbouw, inclusief fundering en waarbij de vrijgekomen ruimte met grond wordt aangelegd en beplant; dit onder verbeurte van een dwangsom van 100 euro per dag vertraging. Een hersteltermijn van zes maanden wordt ruimschoots voldoende geacht. Tevens wordt gevraagd om op grond van artikel 6.3.4 §1 VCRO de machtiging te verlenen aan de burgemeester en de stedenbouwkundig inspecteur ambtshalve en op kosten van de beklaagden over te gaan tot uitvoering van de herstelmaatregel.

De Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid verleende positief advies op 16 december 2022.

2.

De beklaagden stellen dat de herstellvordering niet kan worden aanvaard (1) wegens strijdigheid met de decretale prioriteitenorde en (2) wegens kennelijk onredelijk. Het opleggen van een meerwaardesom door hen begroot op 10.740,47 euro is volgens de beklaagden een meer geschikte herstelmaatregel.

3.

De rechtbank is van oordeel dat de herstellvordering niet gesteund is op motieven die vreemd zijn aan de goede ruimtelijke ordening of die uitgaan van een opvatting over de goede ruimtelijke ordening die kennelijk onredelijk is.

De constructie die de beklaagden willen afwerken is belastend voor het perceel. Immers, indien de achterbouw heropgebouwd wordt zal de inplanting op 27 meter diepte de thans nog door _____ ruimtelijk wenselijk geachte inplanting van maximaal 18 meter, met negen meter overschrijden. Deze overschrijding is kennelijk niet verenigbaar met de goede ruimtelijke ordening ter plaatse.

De betwisting die de beklaagden terzake voeren, onder meer met verwijzing naar de inhoud weigeringsbeslissing van de deputatie dd. 3 juli 2025, is niet van aard om hieraan afbreuk te doen.

De rechtbank stelt vast dat de beklaagden niet aantonen dat de oorspronkelijk (thans) afgebroken achterbouw als vergund moet worden aanzien. Integendeel, uit het eigen onderzoek van de Hoge Raad voor de Handhavingsuitvoering (zoals in essentie hierboven weergegeven) is gebleken dat op een luchtfoto van Geopunt van 22 mei 1988 de achterbouw op het kwestieuze perceel *niet zichtbaar is* (benadrukking van de rechtbank). Reeds op grond van deze objectieve vaststelling staat het met zekerheid vast dat de achterbouw geen deel uitmaakte van de vergunning van 18 april 1980, spijs alle overige argumentatie die de beklaagden ter zake pogen te ontwikkelen waaronder het gegeven dat de toenmalige architect “vergeten” zou zijn om deze achterbouw op het bouwplan te tekenen.

De rechtbank stelt bovendien vast dat de beklaagden thans in conclusies de resultaten van het eigen onderzoek van de Hoge Raad voor Handhavingsuitvoering meer bepaald de geraadpleegde luchtfoto’s van Geopnt niet betwisten en ook geen andersluidende elementen of tegenbewijs aanreiken.

Bovendien stelt de rechtbank vast dat de bouwdiepte van de achterbouw die beklaagden thans beogen op te trekken wel degelijk strijdig is met de goede ruimtelijke ordening.

Immers, reeds op grond van de gegevens van het strafdossier meer bepaald de luchtfoto 2019 (stuk 17) en het situerings- en liggingplan (stukken 18 en 19) staat het vast dat op het onmiddellijk ten zuiden aanpalende perceel een gelijkaardige vergelijkbare achterbouw (uitstulping) voorkwam die thans, blijkens de luchtfoto van 2021, niet meer bestaat. De bestemming van de onvergunde achterbouw zou dan ook kennelijk niet verenigbaar zijn met de ter plaatse geldende goede ruimtelijke ordening. Het gegeven dat de buur van het kwestieuze aanpalende perceel akkoord zou zijn met de heropbouw van de thans geviseerde achterbouw, is daarbij niet relevant (en ook niet aangetoond).

Ook de stelling van de beklaagden dat op alle quasi omliggende percelen er sprake is van een grote bouwdiepte, kan de rechtbank niet volgen nu tevens uit het eigen onderzoek van de Hoge Raad voor Handhavingsuitvoering is komen vast te staan dat het om andersoortige constructies gaat gelegen in een minder directe maar wel verderop gelegen omgeving dan de woning van de beklaagden.

De schade die door de bewezen verklaarde bouwmisdrijven is berokkend aan de goede ruimtelijke ordening, kan dan ook slechts worden opgeheven door het herstellen van de plaats in de oorspronkelijke toestand meer bepaald door het afbreken van de achterbouw, inclusief de fundering en de heraanleg van de vrijgekomen ruimte met grond en beplanting. Het betalen van een meerwaarde volstaat derhalve niet als herstelmaatregel.

Alle overige in conclusies ontwikkelde argumenten zijn naar van aard om deze conclusies en overwegingen te ontkrachten.

De eerste en de tweede beklaagden talmen om tot het herstel over te gaan, wordt terecht de verbeurte van een dwangsom gevorderd bij niet naleving van het bevel tot herstel. De hierna uitgesproken modaliteiten vormen een gepaste en noodzakelijk aansporing van de eerste en de tweede beklaagde om tot het herstel over te gaan. Rekening houdend met de omvang van de uit te voeren herstelwerken, voorziet de rechtbank in een hersteltermijn van zes maanden zoals gevorderd.

De lange tijd sedert dewelke de eerste en de tweede beklaagde al konden overgaan tot het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand en de ruime termijn welke hen hiertoe nog wordt verleend, brengen mee dat er geen reden is om bij toepassing van artikel 1385*bis*, laatste alinea Ger.Wb. nog een zekere termijn te bepalen waarna de veroordeelden pas de dwangsom zullen kunnen verbeuren.

De rechtbank machtigt de stedenbouwkundig inspecteur en de burgemeester van
om ambtshalve in de uitvoering van het herstel te voorzien wanneer de beklaagden dit niet zelf binnen de gestelde termijn zouden doen (artikel 6.3.4 §1 VCRO).

BEOORDELING OP BURGERLIJK GEBIED

Omdat het door beklaagde gepleegde misdrijf mogelijk schade heeft veroorzaakt, houdt de rechtbank de burgerlijke belangen ambtshalve aan, overeenkomstig artikel 4 van de Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering (art. 4 V.T.Sv.).

TOEGEPASTE WETTEN

De rechtbank houdt rekening met de volgende artikelen die de bestanddelen van de misdrijven en de strafmaat bepalen, en het taalgebruik in gerechtszaken regelen:

art. 11, 12, 14, 16, 31, 32, 34, 35, 41 Wet van 15 juni 1935;
art. 4 Wet van 17 april 1878 - Wet houdende de voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering;
art. 162, 182, 184, 185 §1, 189, 190, 194, 195 Wetboek van Strafvordering;
art. 1, 2, 3, 7, 65, 66, 100 Strafwetboek; alsmede de artikelen en wetsbepalingen aangehaald in de tenlasteleggingen, zoals hiervoor omschreven;
art. 4 §3 van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand;
art. 91 2^e lid van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement van de gerechtskosten in strafzaken;
art. 1 (§1, 1° en §2), 3, 5, 6, 13 van de Wet van 29 juni 1964;

DE RECHTBANK:

op tegenspraak ten aanzien van

OP STRAFGEBIED

Ten aanzien van , eerste beklaagde

Verklaart de tenlasteleggingen A en B lastens bewezen.

Gelast de **OPSCHORTING van de uitspraak van de veroordeling** ten voordele van gedurende een termijn van **5 jaar** vanaf heden.

Veroordeelt tot betaling van:

- een bijdrage van **26,00 EUR** aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijsbijstand
- een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt **61,01 EUR**
- solidair met medeveroordeelde tot de kosten van de strafvordering, op heden begroot op **348,05 EUR**.

Ten aanzien van , tweede beklaagde

Verklaart de tenlasteleggingen A en B lastens bewezen.

Gelast de **OPSCHORTING van de uitspraak van de veroordeling** ten voordele van gedurende een termijn van **5 jaar** vanaf heden.

Veroordeelt tot betaling van:

- een bijdrage van **26,00 EUR** aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijsbijstand

- een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt **61,01 EUR**
- solidair met medeveroordeelde tot de kosten van de strafvordering, op heden begroot op **348,05 EUR**.

HERSTEL

Beveelt aan op vordering van de burgemeester/gemeentelijk stedenbouwkundig inspecteur van de van **het** **herstel in de oorspronkelijke toestand** met betrekking tot het perceel gelegen te kadastraal gekend als eigendom van

door: *het afbreken van de achterbouw, inclusief de fundering*. De vrijgekomen ruimte moet met grond aangelegd en beplant worden.

Bepaalt de termijn voor de uitvoering van de herstelmaatregelen op **6 maanden**.

En dit onder verbeurte van een **dwangsom** van **100 euro** per dag vertraging in de nakoming van dit bevel lastens elke beklaagde.

Zegt voor recht dat de stedenbouwkundig inspecteur en de burgemeester, indien het vonnis niet vrijwillig wordt uitgevoerd binnen voormelde termijn, **ambtshalve in de uitvoering** ervan kunnen voorzien, overeenkomstig artikel 6.3.4 §1 VCRO, op kosten van de veroordeelden.

OP BURGERLIJK GEBIED

De rechtbank houdt ambtshalve de burgerlijke belangen aan.

Dit vonnis is gewezen en uitgesproken in openbare zitting op **7 oktober 2025** door de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Gent, kamer G30DI:

- , rechter

in aanwezigheid van het lid van het openbaar ministerie vermeld in het proces-verbaal van de terechtzitting,

met bijstand van griffier

.